

UVOD

Medicinska sestra, svojim usavršavanjem u profesionalnom domenu, stiče kompetencije za rad na određenom odeljenju, a kroz proces kontinuirane edukacije iste održava i podstiče sebe za dalji profesionalni napredak. Medicinska sestra može raditi na svim nivoima zdravstvene zaštite, ostvarujući i pružajući različite sestrinske intervencije korisnicima zdravstvene zaštite, u zavisnosti od obima pomenutih usluga, a prevashodno od samih potreba korisnika zdravstvenih usluga.

Govoreći o radu sestara na sekundarnom i tercijalnom nivou zdravstvene zaštite, sestra nema za cilj samo preventivno – promotivne zadatke, već i uzimanje učešća u detekciji bolesti, dijagnostičkim i terapijsko – rehabilitacionim tretmanima, u procesu trijaže i utvrđivanju samih potreba korisnika zdravstvenih usluga, u postavljanju sestrinske dijagnoze, kao i u realizaciji zdravstvene nege. Obim rada i profesionalna opterećenost su usko povezani sa samim mestom rada medicinske sestre.

Tako na primer, ukoliko sestra radi na odeljenju sa većim brojem pasivnih korisnika zdravstvenih usluga, ili pak sa korisnicima zdravstvenih usluga koji imaju ograničen stepen pokretljivosti, svakako da je sestra više izložena naporu i stresogenim situacijama. Rad na internom odeljenju, od medicinske sestre zahteva sveobuhvatni pristup zdravstvenoj nezi ove populacione grupe, sa ciljem poboljšanja kvaliteta života obolelih. Sprovodeći sestrinske intervencije, poštujući etički kodeks sestara, ona ima za zadatak da postigne pomenuti cilj.

Neminovno je da izloženost stresogenim situacija, svakako utiče na medicinsku sestru, ali se postavlja pitanje da li utiče i na njen kvalitet rada i kvalitet pruženih intervencija, kao i šta je to što uzrokuje profesionalnu opterećenost, stres, kao i sindrom profesionalnog izgaranja?

1. SESTRINSTVO KAO NAUKA I PRAKSA